

нѣща отъ пять-те различни челоуѣцы: подарокъ отъ сиромыхъ, заслуженіе отъ лѣнливъ; совѣтъ отъ завистливъ; и истинна любовь отъ една жена.

352. Челоуѣкъ съ два способа ся погублява: съ безмѣрны-те богатства, и съ многояденіе-то.

353. Не бѣхай да ся научишь отъ другого онова, кое-то самъ истый можешъ да го научишь съ време отъ себе си, защото това доводи повреда на добра-та почестъ, коя-то иматъ други-те за тебе.

354. Челоуѣкъ е богатъ, кога ся благодарна онова, кое-то му Богъ подарува.

355. Малка красота е по скупа отъ много-то богатство.

356. Кой-то ходи при лоши-те, чини обыда на честъ-та си, ако на примѣръ не ся е още развратилъ отъ содружество-то имъ; по добро-то ся случава и на оныя, кои-то ходять въ винопийницы-те; защото кой-то го види не казва че е отишалъ да струва молитва Богу, но да піе вино.

357. Кой-то похвалява лоши-те работы принуждава ся да ги струва.

358. Умѣренность-та мнися за древо,